

demii, kde nebude možno srovnání se znalostmi gymnasistů, vytvoří se snadno zvláštní měřítko pro absolventy akademií, se snahou zkoušku jin ulehčiti. Nebezpečí jest tím větší, že se bude jistě jeviti pochopitelná snaha, aby co možná nejvíce absolventů akademie na fakultu vstoupilo*).

Knihovna Mitteisova, známého zesnulého papyrologa, který působil v letech 1887 až 1895 na německé pražské universitě, byla zakoupena státem československým a rozdělena mezi seminární knihovnu právnické fakulty university Komenského v Bratislavě a university Karlovy v Praze, kamž byla krátce před Velikonocemi příslušná část dopravena.

Anketa o reformě studia. O některých obecných otázkách nadhozených anketou v čís. 6. »Všehrd« rozvinula se čilá debata na schůzi pražské redakční rady konané 15. dubna t. r.

K první otázce bylo souhlasně odpověděno, že je nastoupiti reformu, ovšem reformu zásadní a definitivní a sice tak, že by skoncování její bylo provedeno postupně podle ročníků do čtyř let.

Na druhou otázku rovněž souhlasně bylo odpověděno, že studium má se referovati ihned, jakmile bude vypracován přesný plán reformní.

Na to byla přesunuta debata na otázku šestou a zásadně bylo stanoveno, že studium nelze ani zkrátit, ani prodloužit. Velmi živá debata rozvinula se o rozdělení v oddíly. Dosaženo bylo dohody stran možnosti obmeziti historickoprávní studium na 2 semestry byt i tu bylo nebezpečí, že určitá část studentů ztratí snadno něco času přípravou ke zkoušce, s podmínkou, že budou z přednášek vyloučeny části, kterých nelze ve studiu platného práva valně zužitkovati. Zároveň nadhozena myšlenka, že by bylo možno některé partie přiřadit jako historický úvod až v části o platném právu, což v Praze předpokládá jednu budovu (Čáda). Spor nastal o rozdělení zbývající doby. Referent (Čáda) navrhl, aby druhá státní zkouška byla možná po sedmém semestru, takže 3 semestry by byly judiciálně-státovědecké a jeden ryze státovědecký. Proti tomu byl navržen (Lukášova) jako termín nižší semestr šestý a státovědeckým disciplinám vyhrazeny 2 semestry, což bylo většinou přijato. Proti návrhu byl vysloven názor (Solnař, Novák), aby dělení druhého oddílu nebylo vůbec zaváděno, zejména proto, že některé obory judiciální předpokládají znalost disciplin státovědeckých (Režný), jednak že lhůta k nastudování látky judiciální je 6 semestry příliš úzce vyměřena.

Jednotlivé odpovědi nebyly ještě definitivně stylisovány, také z toho důvodu, že lze čekati odpovědi písemné, z nichž některé již došly. V debatě bude se pokračovati na redakční radě příští. Ča.

LITERATURA.

Alphonse Aulard: La Révolution française et le Régime féodal. 1 vol. in 16°, str. 283. Librairie Félix Alcan, 1919. Cena 3 fr. 50 — A. Aulard, je již znám svými díly o Revoluci francouzské. Krátce po světové válce vydal tento nový cenný příspěvek k její historii po stránce ekonomicko-sociální. Odpovídá jím na dvě důležité a neméně i zajímavé otázky: Jakou roli hráli francouzští sedláci v událostech mezi r. 1789 až 1793? a Jaký vliv měla na hospodářské postavení sedláků zákonodárná díla Konstituanty a Konventu?

Autorovi se podařilo sebrat rozsáhlý dokumentární materiál, protokoly zákonodárných shromáždění, panské seznamy dávek placených i v naturálních odváděných sedláky, registra úradů, dopisy osobností, které v té době vykonávaly vliv na vývoj poměrů. Výsledkem jeho rozboru

*) Redakční poznámka. Zpráva v předešlém čísle pocházela z pera brněnského našeho spolupracovníka.